

Ved Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) er indbragt et Andragende fra 104 Fiskere ved Kolding Fjord angaaende forskjellige Bestemmelser i det her foreliggende Lovforslag om Fiskeeri i Danmark. Det vil blive tilstillet Udvalget angaaende det nævnte Lovforslag.

Ved Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) er indbragt et Andragende fra forhenværende Forpagter af Fiske-riet i Sorø Søer (Tebbe) om delvis Tilbagebetaling af erlagt Afgift. Det vil blive tilstillet Finantsudvalget.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Anden Behandling af:

Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Mødet hævet Kl. 5¹/₄.

Ser og Halvfjersindstyvende Møde.

Onsdagen den 2den Marts 1881, Kl. 1.

Sekretæren, Clausager, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

2den Behandling af Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1499 ff.; Udvalgets Betænkning med tilhørende Bilag i Tillæg B. Sp. 187 ff.)

Udenfor de indenfor Udvalget stillede Forslag, som findes i Betænkningen, vare ingen saadanne fremkomne.

Samtlige Vædringsforslag, Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Bojsen): Jeg antager, at det er en Overraskelse for det høie Thing, og jeg

maa tilføie, en glædelig Overraskelse, at der foreligger en Betænkning over nærværende Lovforslag, og det i forholdsvis kort Tid, efter at vi have foretaget Sagen til første Behandling. Efter de Udtalelser, som kaldt ved første Behandling, var der jo nemlig forholdsvis ringe Udfigt til, at vi skulde kunne faae Lidelighed til yderligere at fremme denne Sag i indværende Samling. Man erindrer jo den Udtalelse, som kaldt fra Regjeringens Side, at den med al mulig Velvillie overfor denne Sag vilde forbeholde sig sin Stilling dertil og eventuelt fremsætte Forslag om denne Sag ved Begyndelsen af næste Samling. Naar jeg som Ordfører for Forslagsstillerne imidlertid ikke mente at burde følge Opfordringen til paa det daværende Tidspunkt at tage Lovforslaget tilbage, var det, fordi Forslagsstillerne haabe, at enhver Udfigt til at fremme Sagen i indværende Samling endnu ikke skulde være afflaaren, og man maatte jo eventuelt ogsaa forbeholde sig den Mulighed, at Regjeringens Overveelse af Sagen kunde være fremmet saa vidt, at den kunde føres til et endeligt Resultat i indværende Samling. Jeg er nu, og jeg antager mine Medforslagsstillere ligeledes, ret tilfreds med, at vi støttede Tanken om at fortsætte Behandlingen i denne Samling, idet der nemlig har vilst sig en Udvei til virkelig at kunne føre Sagen til et heldigt Resultat, som ikke dengang ialtsald forelaa saa tydelig. Man erindrer, at da vi forrige Gang havde denne Sag til Behandling i 1876—77, søgte Flertallet i dette Thing at stille sig i saa nøie Overensstemmelse med den daværende Forsvarsminister, som det var muligt, for at føre denne Sag igjennem, som man erkjendte havde en saa uhyre stor Betydning som tidsvarende Reform. Man nærmede sig som sagt til den daværende Krigsminister, idet man strakte sig saa yderlig, som det var muligt, og troede, at man derved kunde vinde Udfigt til Sagens endelige Løsning. Naar jeg nævner den høitærede daværende Forsvarsminister, kan jeg ikke undet end dertil sœie i mit eget Navn, og jeg antager ogsaa i Lovforslagets Medforslagsstilleres Navn, som deltog i den daværende Forhandling, en Tak for den Interesse, han dengang viste Sagen, og for den Tver, hvormed han søgte at fremme den. Det viste sig imidlertid ikke at være den rigtige Vei, vi dengang søgte; thi den daværende høitærede Ministers Bestræbelser strandede, de vare forgjæves, og det er vel ikke uberettiget at antage, at dette endog fik en skjæbnesvanger Betydning for den daværende Ministers Stilling i Regjeringen. Naar det altsaa da viste sig, at en ensidig Overenskomst med den paagjævede Minister ikke var tilstrækkelig for at føre Sagen til en heldig Løsning, saa have vi troet denne Gang hellere at burde gaa en anden Vei for at sikkre Sagens endelige Resultat, for hvilket vi nære saa særdeles stor Interesse, og for at sikkre en gunstig Løsning af dette Spørgsmaal,